

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

ГОДИНА ШЕСТА 1935-36 РЕДАКТОРЪ Е. КЮВЛИЕВЪ

КНИЖКА ШЕСТА

БАБА МАРТА

Баба Марта шетба шета
изъ балкани и полета.
И съ ржка, ей така
тя цвѣтята нѣжно буди
и се труди, труди, труди,
да почисти, да раздигне,
че наскоро ще пристигне
отъ далече пролѣтътa
съ птичкитѣ и радостътa.
После бавно тя се връща
въ бащината стара кѣща;
сѣда кротко да почине,
да похапне и да пийне.
Но беда. Ни следа
отъ прикѣтаното вино. . .
Баба Марта страшно зина
трѣшна рошава глава
и юнашки зарева.
Писнаха въ усои хали,
снѣгъ си сипна на парцали.

Слисаха се млади, стари —
бѣгатъ, кой кѣдето свари.
Но съ ржка, тя така
махна после и си рече:
„Стига съмъ ревала вече. . .
Зная; мойтѣ братя мили,
тѣ сж винцето изпили.“
Старата жена си кихна
и блажено се усмихна.
И отново пакъ зашета
изъ балкани и полета —
нѣжнитѣ цвѣтя да буди,
да залѣга, да се труди
и да чака пролѣтътa
съ птичкитѣ и радостътa.

Ив. Василевъ

